

עורך הכיתוב: דוב איתן
הכתב הראשי: אהרון דולב

השבועון הסוציאלי-פורמצי

רחוב גליקסון 8, תל-אביב (לוד תיאטרון "א ה 5") ת.ד. 136, טל. (זמני) 64785
מזן למברקים: "עולמפרס" משרד המערכת בירושלים.
רחוב דוד המלך (יוליאן), מ"ד משרד הסעד.
משרד המערכת בחיפה: רחוב ההלוח 45, חדר 11, מלפון 4661 (4-6 אחה"צ)

העורך הראשי: אורי אבנרי
ראש המערכת: שלום כהן

עורך התכנית: דוש
הצלם הראשי: פאול גולדמן

עורכי מדורים:

מיכאל אלמו, יחיאל כשו, ניצה נבי, איתמר עילם.
משתתפים בקועים: פרנצה נרובנר, רפאל חיים, אוסקר טאובר, סיליפ טיארי יצחק לבני, צבי שש.

ראש-משרד, ירושלים:

דוד רובינר

סופרי-חוץ:

דניאל גיל, נבריאל דנו, שמואל מירון.

המו"ל: העולם הזה כ"מ, דפוס ישראל, תל-אביב

מכתבים

הברלי פרצוף

אם יכולים אתם, חברי המערכת (והצלם ביי) לטלח, אוי סלחו נא לי בבואי להצביע על שתי טעויות נסות שטעיתם כפרסום חידון העצמאות (העולם הזה 757). התמונה מספר 27 איננה של פנחס ספיר אלא של יוסף ספיר (חבר הכנסת) ובמקום תמונתו של ריפטין פרסמתם (במספר 23) את תמונתו של כנטוב. אם כי שניהם חברי מפ"ם הרי בכל זאת קיים הבדל ביניהם (לפחות בפרצוף...)

שמעון סאמט, תל-אביב

פרצופם של עורכי החידון, בלי הבדל, הסמיקון.

שיכון שלב ב'

ברצוני להודות לכם על פעולה אחת מכורכת שלכם. הדוכרוב הוא בריפורטזיה שערכתם למעננו (העולם הזה 749) בקשר לבעיית שיכון 827 משפחות הנוכח, משפחות שכולות וויילים משתי ריים, משתקבלה ההחלטה בעד להביא את כעוי תנו כפני הציבור הרחב פיננו מיד אליכם. באודח שעקב ועוקב אחר התפתחות עתונכם, מלחמתו המתמדת לצדק ולשוויון, העותר ויצנו את הלכי הרוח של הנוער — אותו נוער שבוכותו קיימת המדינה — ידעתי כי על יריכם נעור.

כחבר ועד המשתכנים אני מוסמך למסור לכם תודה ותעריכה בשם 827 המשפחות השכולות, הנכים והחיליים המשוחררים שהם אכזרי יאוש ומרויות עקב המסכת כטיפול בעייתם ואשר בפעו לחכם הנ"ל נטעתם תקוה בלבנו ועידוד רב.

יהודה גורן, תל-אביב

הנגב הוא נודע

רצוני להעיר לתשומת לבכם על טעות גיאוגרפית נסות. בקודת ההיאחזות וסבתה היא עין ריאה הנמצאת בקילומטר 41 צפונה מאילת ואמנם הי תיאור של הבעיה המכריחה את הנודע ובראשה הצופה הסוקר את נוף הממלכה הירדנית, בכתבתכם

במו עיני

הגיון בריא

לפני בית-הכנסת הגדול בחיפה ישב מקבץ נדבות וטען במלאכתו. מדי פעם ניגש אליו אחד ה עוברים וזרק לו כמה פרטות. לפתע התקרב עו בר ושב אחד, פנה אל הקבוצה בעצקה: "מה אתה אוסף נד בות? למה אינך זולך לעבוד? הלא ככלל אינך בעל"

מוס ו'

לנוכח השמחה זאת לא התאפק הקבוצ, השיב: "ומה היית רוצה, שבעזי הגרוש שלך אחתוך לי יד או רגל?"

הקורא בן-ציון מילר, חיפה, בילו 17, זוכה בפרס של 1 ל"י (בלי עבודה).

הרולף המופיע כיוהנסבורג מיום 29.2.52 מועתק מאמרו של עורך העולם הזה כחזות דת מוסמכת של פרנץ אוביקטוב. בחקומה מציון העתון: העולם הזה ממלא בישראל את מקומו של הטיים באמריקה.

ישראל גפני, תל-אביב

ציונות השופה

גם אני מוסיה לרונ בשער המסופצ של ברידינט קאר (העולם הזה 754)... יש לי הרושם שאפאת ליונסקי בראותה את תמונת השער נתספה לקנאה מרה. אם היא עצמה לא נחודה (כנראה) בפרצוף "התול" כזה ואף לא בנוף "מנהר" אל לה לחי פות על אלה בדברי לענ.

רפאל שפרינגמן, צורף אנא, אל נא דון איש בגוף רעהו.

מעוטים בישראל

לפני עשר שנים רכשתי מספר על טעות גיאוגרפית קאר (העולם הזה 754)... יש לי הרושם שאפאת ליונסקי בראותה את תמונת השער נתספה לקנאה מרה. אם היא עצמה לא נחודה (כנראה) בפרצוף "התול" כזה ואף לא בנוף "מנהר" אל לה לחי פות על אלה בדברי לענ.

תוצרת הארץ

רשימתכם על "איש החודש" הארי ס. טרומן (העולם הזה 757) היא יצירה. לא קראתי טובה יותר גם בבית (באמריקה). התהיה זאת חוצפה לשאלו אם נכתבה באמריקה או בישראל? הנרי ג'קסון, תל-אביב
לא הרשימה, ככל שאר החומר המופיע בעתון, חוברת ע"י עורכי העולם הזה, אחרי מחקר מקיף ועיון בעשרות מקורות זרים. יזיקה קשה
במראה בעתון, "הוקי" (העולם הזה 755) יש לי הרושם כי קבוצת ההוקי של מכביירחובות היא הטובה ביותר בארץ, בלתי מנוצחת ועתידה להיות כזאת גם בעתיד. לדיעתכם: קבוצת ההוקי של מכבי ראשון-לציון שאני משתייך אליה מעולם לא נוצחה על-ידי קבוצת רחובות או על-ידי קבוצה אחרת. ובמיוחד קבוצת רחובות היא הקבוצה ש' תמיד נדפסת קשות על-ידי קבוצתנו בהוקי. ספורטאי ושחקן הוקי, ראשון-לציון

בזיון הכנסת

"דבר לענין — אתה לא ככנסת" רצוני להיר כירכם שאתם בעצמכם הערתם פעמים אחדות כי בזיון כנסת רבים חזורים על אותו רעיון שבוכים על-ידי הכרזיה למפלגת אד מכטיים אותו במלים אחרות ובתוספת מליציות.

כמה נושים?

העולם הזה 751, במדור מפל העולם (אוסטרליה) כתוב: "ושאוכלוסיה מונה שמונה וחצי מיליון נושבים בלבד (מהם ארבעה מיליון שחורי עור)". ארבעה מיליון שחורי עור? האם לא עיתונם? מספר הכושים האוסטרליים שהורי היום הוא כ-50 אלף? מספר בני התעוררות כ-25 אלף.

ג. י. אנזאק, תל-אביב

מרד הסקרנים

בריופורטזיה על הפגנת חירות (העולם הזה 753) כתוב אורי אבנרי כי דבריו של מר בינין קלעו למטרה. האם נכון יהיה לראות את מר בינין כשליט המצפון היהודי? האם אותו אדם אשר סיפורו רצחו 250 ערבים בדם קר בירי יאסין, האם לו לדבר בשם המצפון?

אמנון צמח, מפא"יניק, פתח-תקוה

ה ש ע ר

שורות שורות עברו — שורות של רגליים, שורות של ראשים מופנים ימינה, שורות של ידיים העולות ויורדות קצובות. הקהל השתכר מגלים אנושיים אלה, מן הקצב, מן האחידות הגמורה. וכמו כל קהל הצופה במסדר צבאי, הוא נוטה לשכוח שגלים אנושיים אלה מורכבים מבני אדם בודדים, אלפי צעירים וצעירות שלכל אחד מהם פנים משלו (או משלה), אופי משלו, שאיפות משלו, דעות משלו.

גם לצלמים היה נטייה טבעית להתרכזו על הרגליים — לצלם געליים רוקעות, שורות שורות, סורות אישיות. אולם מפעם לפעם עמדו צלמי העולם הזה, שחולקו בין הערים והמאורות, מול הפיתוי הזה, כיוונו את מצלמותיהם אל פני האדם הבודד. ושער זה מוכיח שהיו בים החיילים והחיילות פנים שכדאי היה לכוון אליהם את המצלמה.

02.00 — לא! רק זה! לא! רק זה! אני מתפדה. הצי מנומנם ועוצר את נשימתי בתוך שק השינה. תק! תק! תק! כן, זהו זהו! התפידה לא עזרה... כערבי המוסר את נשמתו לאלדה, אני נכנע לגורלני.

כך מתחיל קטע מתוך יומן עשרת-הימים של המסע הסרהתקדים של 37 הצעירים והצעירות שחרדו למעמקי הנגב הלא-נודע, עברו על פני שטחים אשר טרם דרכה עליהם רגל עברית.

רפורטזיה זו, אשר אנו מאמינים שרא היתה עוד כדוגמתה בעתונות העברית, בצירוף שורת תמונות מוזעזעות על כוח סבילות והרפתקאות, מארכים וצמא, תופיע בשבוע הבא ב"העולם הזה" כ-14 עמודים רציפים.

והיה זה גיוון אשר תרצה לא רק לקראו, אלא גם לשמרו. מפאת חוסר הנייר אין המערכת יכולה להגדיל את מספר הטפסים למכירה. אנו מייצעים לקוראים להבטיח לעצמם את הגיוון ע"י הזמנתו מראש אצל הקוסקאי הקבוע שלהם.

ביום ב' השבוע צילצל הטלפון במערכת, ועובדת המרכזיה הודיעה שישנה שיחה מ' ארצות-הבריה. עורך הכיתוב נטל את השפר פרת לידיו, חשב שזו שיחה שיגרתיית של סופר העולם הזה, אולם לפתע השתנה הבעת כניו, הסמיקה והחורירה, גופו התמתח והוא צעק לעבר החברים הנוכחים: "ידיעות על רותי!"

במערכת קמה מהומה. מאז קרה האסון לרותי, בגליון 755, שררה תדהמה כללית. מה קרה לה? האם מתה, חס ושלום? מדי יום ביומו, בהופיע דוש במשרד, הסתערו עליו חבריו, ביקשו ידיעות. אולם גם לדוש לא היו.

כשהגיע עורך הכיתוב את השופרת היו פניו נבוכים. מסתבר שצילצל הפרופיסור גיוון מקבלף ממצפה הר הירפאלומה, המוטי חה הבינלאומי הנוודע לתקשורת בין-כוכבית (המגלה המפורסם של הלילות השבדיות המעופפת). הפרופסור שאל: האם ידועה לכם אשה בשם רותי? וכשהוסבר לו שרותי היא בת המערכת שנעלמה באופן מסתורי, אחרי התפוצצות, סיפר הפרופסור: קיבלתי תשדור רת מכוכב בלתי-ידוע לי, שלא ראיתי אותו עד כה במשקפת-הענק, חתומה בשם רותי, אל כתובת העולם הזה.

תחילה סבר הפרופסור שהכתובת התכוונה לעולם כולו, אולם לבסוף הודיעו לו העתור ינם שישנו עתון בשם זה בישראל. בתשדורת ביקשה רותי ליצור קשר קבוע עם המערכת. והיוו הפרופסור שהבטיח להתקשר שית, בשבוע הבא, מיד עם קבלת תשדורת מפורטת יותר. אנו מחכים.

הפעם יש ברצוני להתייעץ אתך, הקורא, על בעייה שאנו מתחבטים בה ומתקשים ל-פתרה.

לפני שבועיים פרסמנו במדור מכתבים את מכתבו של סטנלי פורמן, צעיר מברוקלין, המבקש להתערות בחברה ישראלית. התשור בה היתה מפתיעה: כתיסת בנות כתבו למערכת, התנדבו לעזור לטנלי, ואילו כמה קוראים אחרים הסכימו עם אשר בלובשטיין מחיפה שכתב: "חברים יקרים, בני המון החזק, אנא חדלו מחיפוש נערות בעזרת העולם הזה. המערכת אינה משרד לשידוכים וכגון אלה אינם חסרים, ברוך השם, באר-צנו".

דומה שקיימת כאן בעייה עמוקה יותר, הנוגעת לאליפס מבני הדור הצעיר, בנים ובנות, ולאן דוקא בני העלייה התושבה. כי הנה מונח לפני מכתבו של יוסף שליש מ' תל-אביב, הכתוב:

"את הדברים הכתובים מטה אינכם צריכים, מלבד במקרה שתנכם מוצאים לנחון לעשות זאת, לפרסם. אני מבקשכם פשוט לתת לי עצה — לי ולשכמותי (שרבים מהם מכיר אני).

אני הגני נער עירוני? גולדתי בתל-אביב לפני 17 שנה בדיוק (מרץ 1935), ואני מתב את עירי. כרגע אני לומד בביה"ס המקצועי העירוני שבה, שואף להמשיך בביה"ס המקצועי שלייד הטכניון העברי בחיפה ואחר בי-טכניון עצמו. מטרת — מהגנדס-מכונות. אי-גני תלמיד רע (דומני שאפשר לומר — טוב), ויש לי כל המממנים הדרושים לנער בגילי בתברה גורמלית (ידיעה יטורית ברקודים למיניהם, בספרות, בתנ"ך וכו'). אבי הנו פועל פשוט כך שאין המטבע מצוי בכיסו בשפ. אוהב אני חברה עליוה (מאד!) אולם

לוי ספיני